

ŠKOLNÍ ČASOPIS BŘEZEN 2013

Pro žáky, rodiče, zaměstnance
a všechny příznivce CZŠ v Kroměříži

Milí rodiče, vážení přátelé,

zdravím vás na konci postní doby. I když to tak ještě venku nevypadá, máme tady jaro a před sebou velikonoční svátky. Krátké prázdniny očekávají opět zejména naše děti, ale pro nás všechny je radost velikonoční neděle velkou nadějí a posilou. A tak vám rodičům, i nám všem ve škole přeji, aby se přes všechny zkoušky a trápení všedních dnů naděje z našeho života neztratila.

Před našimi žáky deváté, sedmé a páté třídy je období přijímacích zkoušek na další stupně vzdělávání, ale přede všemi je hodnocení výsledků za třetí čtvrtletí školního roku. Po pár volných svátečních dnech začne intenzivnější příprava a snaha o co nejlepší výsledky v testech a školní práci. Soutěže z posledního období ukazují, že zodpovědným přístupem k úkolům a učení lze dosáhnout očekávaných pěkných výsledků. Když se něco pěkného podaří, radujeme se z toho všichni. Nemusí to být jen soutěžení, vystupování na veřejnosti, zvládnuté písemky nebo zkoušení, ale i drobné situace a „malé věci“ každodenního života ve škole. Když děti dokážou udělat něco pro druhé, nabídnout pomoc, pozdravit a poděkovat, což není dnes ve školách samozřejmostí. Věřím, že pro ně dobře dopadne i následující období a budeme se s nimi radovat.

Děkuji vám za důvěru a stálou podporu naší školy, za váš zájem o vzdělávání vašich dětí a vytváření příznivých podmínek pro jejich rozvoj.

RNDr. Olga Loučková
ředitelka školy

G. Tomečková, 6.tř.

☞ NAPSALI NÁM ☜

Můj nejoblíbenější Večerníček

Nedávno proběhla v televizi anketa O nejoblíbenější Večerníček. I děti z 1. třídy psaly, který Večerníček mají nejraději:

Můj nejoblíbenější Večerníček se jmenuje Krkonošské pohádky, protože se na ně rád dívám.

Martin Havlíček

Moc se mi líbí Pohádky ovčí babičky. Beránek vždy svou chytrostí zachrání ovečku před vlky.

Barbora Vaclová

Nejraději mám Krkonošské pohádky. Viděla jsem kostýmy a sojku z této pohádky. Jsou teď na výstavě na zámku v Napajedlích.

Veronika Woloszczuková

Vodník Česílko bydlí v rybníku a čaruje. Je to zelený mužíček, má kamaráda kapra. Líbí se mi i Štaflík a Špagetka, psi kamarádi, kterým havran všechno pokazí.

Jan Pazdera

Mám ráda Večerníček Měďové. V krásné přírodě dovádí měďové Eliška a Honzík s panem Václavem.

Natálie Forýtková

Nejvíce se mi líbí Křemílek a Vochomůrka. Jsou to veselí kamarádi a mají se rádi.

Kateřina Skoupilová

Můj oblíbený Večerníček je Česílko. Líbí se mi, protože je vodník.

Iva Bekárková

A. Janišová, 8.tř.

Líbí se mi pohádky o Krakonošovi. Hlídá hory a lesy. V zimě se stará o lesní zvířátka. Pomáhá mu sojka, která je chytrá a vidí, co se děje v lese.

Karolína Přikrylová

Z Večerníčků se mi nejvíc líbí inspektor Fousek. Nejlegračnejší je, že kočka tam místo „oukej“ říká „mňoukej“.

Maxmilián Šumbera

Můj nejoblíbenější Večerníček je Rákosníček. Má legrační vlasy, krásnou tůňku a jednou letěl do vesmíru.

Tadeáš Navrátil

Já jsem se rozhodla pro pohádku O loupežníku Rumcajsovi. Tato pohádka je výjimečná v tom, že se v ní nestřílí, ale někdy přece. Rumcajs bydlí s Mankou a Cipískem. Spolu chrání les.

Veronika Vičarová

Nejvíc se mi líbí Večerníček o strýčkovi Fidovi. Líbí se mi, že umí létat.

David Fochr

Rád se dívám na Večerníček. Líbí se mi pohádka o Rumcajsovi. Chrání les.

Martin Chuděj

Můj nejoblíbenější Večerníček jsou Včelí medvídci. Připomínají mi Vánoce a hrají tam hezké pohádkové postavy. Nejpěknější z nich je Pučmeloun a housenka. Jsou tam taky krásné písničky, např. Chvátám, chvátám...

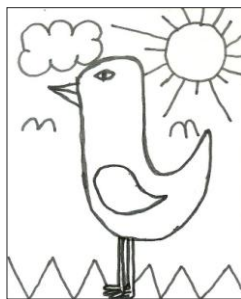
Andrea Chmelařová

Anglické říkanky o počasí

The weather

The wind is blowing
The sun is shining
in the sky, in the sky
The leaves are falling
on the ground, on the ground.

Bad weather,
where is the sun?
I can't run.
I stay in the flat
and lay in the bed.

N. Benešová, 2.tř.

Aneta Měsíková, 4. třída

Martina Gřivová, 4. třída

I'm happy

I'm happy when the weather is hot
I'm happy when the weather is cold
I'm happy when it's snowing
I'm happy when it's raining
I'm happy when it's windy
I'm happy when it's sunny
I'm a happy boy!

Arnošt Bekárek, 4. třída

K. Olšanská, 7. tř.

Popis kamaráda

Moje kamarádka je štíhlá, střední postavy. Má dlouhé světlé vlasy a modré oči. Je milá, spolehlivá a kamarádká. Vždycky mi pomůže. Bydlí v Lutopevnách. Doma má mnoho zvířat, o která se stará. Chodí do kostela. Umí hezky malovat a hraje divadlo. Chtěla by se stát herečkou. Také hraje na kytaru. Ve vážných situacích dokáže zachovat chladnou hlavu. Je to moje nejlepší kamarádka.

Klára Maňurová, 5. třída

☞ PROJEKT „ŽIVOT S HANDICAPEM“ ☜

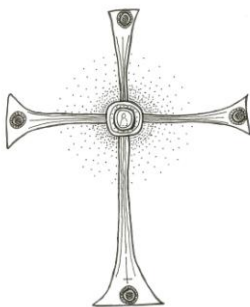
☞ Každý ze žáků čtvrté třídy dostal za úkol zjistit co nejvíce informací k jedné ze šesti otázek, týkající se tělesného postižení. Všichni zaslouží pochvalu, jak se svého úkolu zhostili a svým příspěvkem nás obohatili. Společně jsme výtvarně zpracovali dva informační panely s názvy: Jak se žije lidem s handicapem a Pomocná ruka na cestě. Vyzkoušeli jsme si v tělocvičně, jaké to je sedět na invalidním vozíčku a samostatně objet vyznačenou trasu nebo chodit s pomocí berlí. Ve třídě jsme se na okamžik vžili do role nevidomých, poslepu ohmatali plastický obrázek a poté ho nakreslili, psali jsme své jméno druhou rukou, než píšeme obvykle. Fixem v ústech jsme kreslili jednoduchý obrázek. Při besedě s paní Vymazalovou jsme si mohli uvědomit, jak lidé s mentálním postižením mohou být pro nás obohacením, obzvláště jejich čistá skromná duše. Vzpomněli jsme na staré, nemocné lidi, kteří touží, aby byli užiteční, aby nezůstali sami, a potěšit je může třeba naše návštěva. Odnášíme si v srdcích hlavní myšlenku, že v první řadě jde o člověka (bez ohledu na druh postižení), který tak jako my chce, aby ho měl někdo rád, touží prožít hezký život a radovat se.

A jaký odkaz nám dává k tomuto tématu Bible?

Postižení představovali pro Ježíše možnost, jak lze dokázat Boží moc. Dokazuje to Bible, Jan 9, 2-3: „Jeho učedníci se ho zeptali: Mistře, kdo se prohřešil, že se ten člověk narodil slepý? On sám, nebo jeho rodiče? Ježíš odpověděl: Nezhřešil ani on, ani jeho rodiče, je slepý, aby se na něm zjevily skutky Boží.“

Naše omezení jsou jen dočasná. Čteme o tom v Bibli, 1. Korintským 15, 53: „Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost.“

Postižení budou uzdraveni. Bible to přislubuje v knize Izajáš 35, 5-6: „Tehdy se rozevrou oči slepých a otevrou se uši hluchých. Tehdy kulhavý poskočí jako jelen a jazyk němého bude plesat. Na poušti vytrysknou vody, potoky na pustině.“

T. Kvapilíková, 7.tř.

Světový den nemocných si připomínáme dne 11. února, kdy také slavíme svátek Panny Marie Lurdské. Spousta nemocných se sjíždí na světoznámé poutní místo ve Francii Lurdy, aby vyprosila sobě nebo svým nejdražším dar zdraví, nebo prosí o potřebnou sílu nést svůj kříž.

Při projektovém dni jsme se čtvrtou třídou ztvárnili pantomimou k písni Panenka Maria od skupiny Čechomor. V krásné písni s hlubokým textem se odehrává uzdravení kovářovy dcery.

Všem čtvrtákům patří díky za jejich ochotu a spolupráci.

Mgr. Adéla Forýtková, třídní učitelka 4. třídy

☞ Dne 19. 2. 2013 se v naší škole uskutečnil projekt s názvem „Život s handicapem“, ve kterém každá třída vypracovala panel, na kterém stálo, jak těžké to mají lidé s různým postižením. První třída si připravila panel na téma: Lidé nedoslýchaví, nevidomí a tělesně postižení. Druhá třída měla panel o jednotlivých smyslech, který byl také pěkně připravený. Třetí třída měla panel o sluchově postižených a čtvrtá třída zahrála moc pěkné divadlo ve stylu betléma. Naše třída měla dva panely. První o poruchách učení – dyslexie, dysortografie, dysgrafie a jiné. Druhý panel byl celý kompletně o autismu. Panely jsme připravovali tak, že jsme si na dané téma povídali, zjistili různé zajímavosti, které jsme později psali na barevný papír a nalepovali na panely. Na volná místa jsme nakreslili obrázky k jednotlivým tématům. S paní učitelkou jsme ještě shlédli film „Bludný kořen“. Všechny panely se mi velmi líbily. Veškeré informace mi připadaly velmi zajímavé a celkově mi tento

projekt změnil pohled na postižené lidi. Už vím, že to nemají v životě lidé s handicapem lehké. Moc se mi to líbilo a doufám, že budeme podobné projekty vytvářet i nadále.

Lukáš Procházka, Adéla Navrátilová, 5. třída

Jiný než my

Každý je jiný, někdo je velký, někdo je malý, ale někdo je nevidomý, jiný je sluchově postižený, někdo je tělesně postižený a někdo má autismus. Takové děti i dospělé vidáme mezi námi. A jak se zachováme? Hloupí lidé, zvláště děti, dokážou být velmi zlí. Těmto postiženým se často smějí, posmívají nebo je i napodobují. Každý chytrý, normální člověk takovým lidem pomůže. Tyto děti za postižení nemohou, takoví se narodili nebo postižení získali během života. Musí se s tímto postižením naučit žít. A my bychom jim v tom měli jen pomáhat, ne se jim smát. Zkuste si zavázat oči a najíst se nebo obléknout, nakoupit, psát, pracovat. Kdo to nezkusil, nepochopí. I přesto, že nejsou jako my zdraví, měli bychom obdivovat, co se musí naučit a s čím se musí poprat. Dokážou se o sebe postarat a musí zvládnout běžný život. Takovým lidem bychom měli jen pomáhat, mít s nimi trpělivost a jen je obdivovat.

V. Vávrová, 9.tř.

Anna Mičolová, 5. třída

☞ Dne 20. února se 2. stupeň naší školy zapojil do projektu o handicapovaných lidech. První dvě hodiny jsme museli vydržet, ve školních lavicích. Po velké přestávce se 6. a 8. třída odebrala do auly, kde byl pan Maňur na vozíčku. Vyprávěl nám, jak se mu to stalo a jak byly těžké začátky. Ukázal nám i své originální „kolo“. Přednáška byla velmi zajímavá, ale vše má svůj konec, takže nám nic jiného nezbývalo, než se přemístit do tříd, kde se konala „generálka“.

Úvodní slovo měla 7. třída k tématu tělesně postižených. Po nich nastoupila 6. třída, jenž si připravila vše o nevidomých. Měla i nachystané hry. 8. třída měla za úkol přiblížit svět neslyšících - malé chybičky se vloudily, díky nedostatku některých žáků. 😊 No, a závěr patřil 9. třídě, která nás seznámila s problematikou autismu.

Počkat, málem bych zapoměla na závěrečnou křížovku a na projev s. Zuzany 😊. Mně se to líbilo a myslím, že my všichni, co se žáků týče, jsme chytřejší. 😊 Vždyt' „každý člověk je tvor společenský“ (Aristoteles).

Děkuji všem žákům a zaměstnancům školy, kteří se podíleli na přípravě a organizaci.

Kristýna Hromádková, 8. třída

K. Nesvadbová, 7. tř.

☞ 20. února 2013 jsme se sešli ve škole jako každý normální den, ale s tou výjimkou, že se konal projektový den s názvem Život s handicapem. Každá třída dostala za úkol „zpracovat“ jedno postižení. My, 9. třída, jsme si vylosovali autismus.

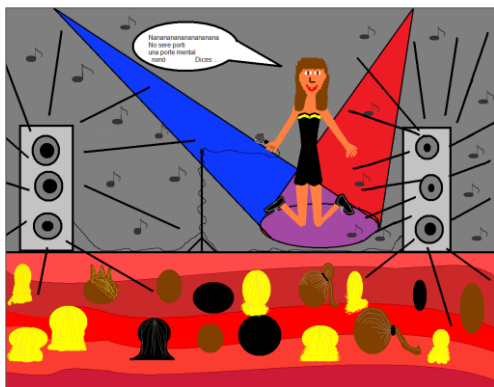
Rozdělili jsme se do skupin, abychom vypracovali různé prezentace a referáty. Např. já a Veronika jsme měly za úkol vyhledat konkrétní případy autismu, Pamela s Míšou zpracovávaly lékařská hlediska autismu, Honza s Frantou příznaky, Eva popisovala piktogramy, které autisti používají, aby věděli, co mají právě dělat. V rámci přípravy na projekt jsme si také do školy pozvali paní Vidlářovou, která pracuje ve Speciálně-pedagogickém centru s autisty. Vyprávěla nám různé příhody, které za svou dvacetiletou praxi zažila.

Ostatní třídy měly taktéž zajímavý program. Osmá třída nás naučila znakovou abecedu, šestá třída popisovala paralympijské sporty pro nevidomé, sedmá třída nám poradila, jak správně komunikovat s tělesně postiženým člověkem.

Před samotným začátkem projektu jsme se sešli v aule na besedu s panem Maňourou, který je již jedenáctým rokem na vozíku. Ochrnul při paraglidingu.

Obdivovala jsem, jak je se svým životem smířený a dokáže žít život naplno i s takovýmto handicapem. Vyprávěl, že denně jezdí dvě hodiny na kole, stará se o kočky, má manželku. Bylo to určitě zajímavé a poučné a my si díky tomu mohli uvědomit, že to, že jsme zdraví a můžeme chodit, běhat, tančit a zpívat, má opravdu nedocenitelnou hodnotu.

Marie Štěpáníková, 9. třída

E. Pífková, 6. tř.

Jsou stejní jako my

V měsíci únoru se na naší škole uskutečnil projektový den s názvem Život s handicapem.

Téma úzce souvisí s integrací a vzájemným soužitím dětí zdravých a dětí s různými zdravotními problémy. Přirozenou cestou se tak učíme pomáhat druhým. Obzvláště pak těm, co naši pomoc potřebují a neobejdou se bez ní.

Všeobecně je pomoc druhým pro naši školu blízkým pojmem. Citát hovoří za vše: „Mám dvě ruce: jednu, abych stiskl dlaň u těch, se kterými kráčím, a druhou, abych zvedl ty, kteří padají.“ Nezbytnou pomocí při všem je u nás víra, křesťanská výchova a láska k bližním.

Mezi žáky školy patřili a patří tělesně, sluchově i zrakově postižení. Výjimkou nejsou ani autisté. Projektový den více přiblížil problematiku uvedených zdravotních problémů, jejich příčin, využití speciálních pomůcek a v neposlední řadě předcházení závažným onemocněním. Většina žáků si vyzkoušela jízdu na invalidním vozíku, chůzi s bílou holí (samozřejmě se zavázanýma očima), psaní Braillovým písmem, komunikaci ve znakové řeči.

Poděkování patří také paní Mgr. Vidlářové, která přišla dětem objasnit problematiku a úskalí autismu.

Neobyčejným zážitkem byla beseda s mladým „vozičkářem“, který se podělil o své nelehké životní zkušenosti. Za jejich zvládnání i odvahu si zaslouží obdiv. Jak sám říká, „kde je vůle, je i cesta“. Snad toto motto bude pro žáky výzvou ke zdolávání každodenních starostí a upevňování jejich vlastní vůle.

Handicapovaní lidé jsou stejní jako my, jen občas potřebují naši pomoc. Mnohdy velkou překážkou pomoci je ostych a nevědomost. „S rukou na srdci“ si mnozí tuto skutečnost uvědomují (...rád bych pomohl, ale nevím jak, proto raději odejdu jinam a nepomohu...). Většina dětí z naší školy si s tímto problémem už bude umět poradit.

„Bud' člověkem, uvědom si to a chovej se podle toho.“

Ing. Eva Laurenčíková

J. Kerber, 9.tř.

☞ OHLÉDNUTÍ ZA PRÁZDNINAMI ☜

Jarní prázdniny začaly sněžením. V sobotu jsme šli na výpravu pozorovat srnky. V pondělí jsme jeli na návštěvu ke kamarádům. Hráli jsme hry až do večera a pak jsme šli spát. Druhý den jsme byli v muzeu na jarním vyrábění. U babičky a dědečka byla s námi i malá sestřenice Terežka. Na mlád'átka činčil jsme se jeli podívat ke strejdovi do Drahlova. Po návratu domů jsme si hráli s malými hrdličkami. Zkoušíme si je s Klárkou ochočit.

Šimon Maňur, 2. třída

A. Pazderová, 5.tř.

O jarních prázdninách jsme jeli k babičce a dědovi na Vysočinu. Bylo tam hodně sněhu a tak jsme chtěli lyžovat. Ale neměli jsme klíče od rakve, ve které byly lyže. Klíče jsme hledali, ale marně. Nakonec to maminka nevydržela, vypáčila zámek a dostala se k lyžím. Pak jsme každý den lyžovali. Také jsme chodili do ovčína, kde jsou ovečky s jehňátky. Prázdniny byly moc krásné!

Marie Pířková, 2. třída

Přijeli jsme večer do Krkonošských hor. Ráno byla zajímavá snídaně, byl slaneček se sucharem! Pak jsme šli na velkou výpravu!!! Měli jsme boby (sáně) a pak jsme podle kompasu odhadli, že je 10:30, až jsme se koukli na hodinky, bylo 10:00. Spletli jsme se o půl hodiny. V 13:00 jsme našli tábořiště, můj bratr Dominik vykřesal křesadlem oheň! Udělali jsme si na ohni čaj! Třetí den jsme jeli lyžovat. Poslední den jsme bobovali a sáňkovali!! Etapová hra byla o Eskymácích. Odjízďeli jsme po obědě jako první. Prázdniny byly fajn!

Benjamin Skřička, 3. třída

V pátek jsme jeli s tatínkem a Katuškou na Rusavu lyžovat. Bylo tam málo lidí. Sníh byl hladký, proto se dobře lyžovalo. V provozu byly dva vleky, proto se nedělaly fronty. Jezdili jsme stále bez odpočinku. Trať je osvětlená, proto bylo dobře vidět. Unavení a spokojení jsme se vrátili domů. A v neděli jsme si vše zopakovali znovu.

Vojtěch Vičar, 3. třída

Když jsme jeli na chatu na konci pololetních prázdnin, moc jsem si užil, i když jsme tam byli jen dva dny. S dědečkem jsme dělali lodičky a pak jsme je

šli pouštět na řeku Juhyni. Je tam mělko a dají se tam pouštět loďky z oříšku. Když byly loďky promočené, šli jsme na chatu a udělali si táborák, u kterého jsme se pořádně ohřáli. Chatu mám rád, protože je tam klid a rád se tam vracím. Je to nejlepší místo na světě!

Michal Pospíšil, 3. třída

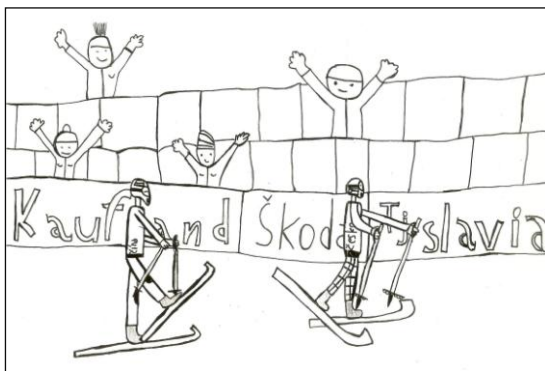
V pátek 1. února byly pololetní prázdniny. Prožily jsme je výborně. Skoro celý den jsme se sestrou hrály hry. Například Dostihy a sázky. Zazvonil zvonek, tak jsme šly otevřít. Mezi dveřmi stál Kuba a řekl, jestli bychom po obědě nemohly jít ven, protože měl pro nás přichystanou hru. My jsme souhlasily. Řekly jsme mu, ať zavolá na mobil. Poobědvaly jsme a čekaly, až zavolá. Za chvíli se ozval telefon. Byl to Kuba. Konečně jsme se dozvěděly, o jakou hru jde. Já jsem byla s Maruškou. Má sestra Kačka byla s Maruščiným a Kubovým bratrancem Ondrou. Hra se hrála tak, že jsme museli hledat kuličky a vodítka. Vodítka, to byly papírky, které nás vedly k nějakému příběhu. Když hra skončila, všichni byli smutní, protože to bylo opravdu fajn. Vyhrálo družstvo, ve kterém byla Kačka a Ondra. Šly jsme domů, tam na nás čekalo překvapení. Jely jsme s rodiči za vysvědčení na pizzu. Nejdříve jsme nakupovali. Z nákupu jsme odjeli do restaurace, kde jsme objednali pizzu pro tři osoby. Když ji přinesli, tak jsem si v duchu říkala, jestli to vůbec sníme. A měla jsem pravdu. I když byla dobrá, tak jsme ji celou nesnědli. Večer jsem vzpomínala, co jsme všechno zažili.

Michaela Suchá, 3. třída

Lyžování na Annabergu

Můj pobyt na horách se blížil ke konci. V pátek odpoledne byla na svahu soutěž ve slalomu o čokoládový dort. Této soutěže jsem se nezúčastnil. Kamarád Štěpán se umístil na 11. – 12. místě. I když jsem pak byl po lyžování unavený, s chutí jsem si s kamarády zahrál hru Česko. Byla to velká legrace. Pak jsem šel spát a těšil se na další den lyžování.

Vojtěch Kapounek, 3. třída

J. Hyánek, 4.tř.

1. února jsem byl na návštěvě u Filipa. U něj jsme si zahráli ping pong, dále jsme si hráli s legem, vojáčky a skládali jsme puzzle. Já jsem donesl sušenky, které jsme během toho, co jsme si hráli, jedli a zapíjeli minerálkou. Návštěva a celé prázdniny se mi líbily.

Jan Doubrava, 3. třída

V pátek jsme stavěli sněhuláka a sáňkovali jsme v zahradě. V sobotu jsem byl odhrnovat sníh a vyskládal jsem myčku. V neděli jsme sáňkovali a bobovali a potom jsme se šli učit. Prázdniny se mi líbily.

Pavel Chmelař, 3. třída

Včera mě mamka naučila plést. Nejdřív mi to nešlo, ale pak jsem se chytila a nechtěla jsem ani jít spát. Ve snu se mi zdálo, že umím uplést všechno. A ráno řeknu mamce: „Mami, až přijedu ze školy, budu plést.“ Maminka se usmála a řekla: „Dobře!“ A tak se těším domů! A budu plést a plést a nebudu se chtít ani učit do školy.

Marie Zavřelová, 3. třída

O vánočních prázdninách jsme byli lyžovat v Alpách v Rakousku. Lyžovali jsme celý den a večer jsme si vždycky zašli na nějakou dobrou večeři do restaurace. Moc mě to tam bavilo! Když jsme vyjeli brzo ráno, pozorovali jsme z lanovky srnky, zajíce a dokonce i kamzíky. O jarních prázdninách máme já a táta v plánu vyjet si ještě někam do hor. Moc se na to těším! Pojedeme tam ještě s jinými kamarády. A vezmeme s sebou i mámu, Johanku a Justýnku. Hlavně si nesmíme zapomenout lyže!

Sára Gilíková, 3. třída

V neděli večer jsem autobusem odjela do Vsetína navštívit nemocnou babičku. Vzala jsem si tašku s oblečením a futrál s houslemi, abych mohla cvičit. U babičky jsem z knihovny vytáhla Česko - slovenský slovník, babička vyhledávala pro mne neznámá slova našich nejbližších sousedů. Následující dny jsem chodila s dědečkem nakupovat, hrála na housle, občas četla, dopisovala jsem si s kamarády přes počítač. S dědečkem jsem navštívila Zverimex se zvířátky. Byly tam maličké želvy, andulky, křečci, akvarijní rybičky. A tak ubíhal celý týden. V pátek jsem odjížděla domů a už se těšila na maminku.

Alžběta Veronika Rosecká, 4. třída

P. Bilá, 7.tř.

Ve středu po obědě k nám přišla na návštěvu Kačka. Nejdříve jsme šly na Bággrák, ale bylo tam hodně bláta. Tak jsme šly na průzkum nového informačního centra. Prohlížely jsme si dotykový panel, na kterém byla mapa České republiky a v ní města s památkou Unesco. Potom jsme šly do Květné zahrady na výstavu kamélií. Tam jsme se dozvěděly, že kamélie pochází z Japonska a Číny. Výstava byla překrásná. Potom jsme šly do cukrárny a nakonec do naší oblíbené knihovny.

Julie Sigmundová, 4. třída

T. Císařová, 5.tř.

O jarních prázdninách jsem často chodila ven. Byl to pro mě veliký zážitek, protože jsem na polích viděla mnoho zvířat. Jako třeba muflony, srnky, srnce, dravé ptáky ale i neškodné ptáčky, kteří hledali něco k jídlu. Na cestě jsem viděla poslední zbytky pomalu mizejícího sněhu.

Nikol Nováková, 4. třída

V pondělí jsme šli do Centra pro rodinu. Tam jsme vyráběli ozdoby na sklo, zápichy a věnce. Ty se pak prodají a peníze půjdou na misie. Jsem ráda, že můžu takto pomoci.

Aneta Měsíková, 4. třída

Ve středu odpoledne jsme s maminkou a tatínkem jeli na hory do Jeseníku na tři dny. Ve čtvrtek jsme od rána do večera lyžovali ve skiareálu Braná. V pátek jsme šli pěšky na horu Praděd. Byla velká mlha, a proto jsme věž na Pradědu neviděli. Na zpáteční cestě jsme se zastavili v Ludvíkově, kde měli snowtubing. Je to jízda na veliké duši po sněhu. Tyto prázdniny se mi moc líbily.

Matyáš Pomothy, 4. třída

O jarních prázdninách jsme jeli na Pustevny, na hotel Tanečnice. Pustevny jsou v Beskydech. V úterý jsem se začal učit na snowboardu. Hotel Tanečnice se mi líbil, protože tam byla dobrá snídaně a sauna. Ale hlavně, že tam byl teplý bazén. Tak jsem každé ráno před snídaní plaval v bazénu. Potom jsem vydatně posnídal a učil se celý den pod vedením sestry Marušky jezdit na snowboardu. Tyto jarní prázdniny se mi velice líbily.

Arnošt Bekárek, 4. třída

Zimní výprava

Mým největším zážitkem byla zimní výprava v třiceticentimetrových závějích sněhu. Vyšli jsme hned ráno – já, tatínek, bráška a náš pes. Na výpravu jsme nešli jen pro zábavu, ale i proto, že před pár lety jsme našli srnu, která snědla hodně zmrzlé řepky, a nadula se tak, že nemohla vůbec chodit. Tatínek ji pak zanesl do lesa, aby ji nezastřelili myslivci. Naším cílem bylo pole, na kterém bývá stádo srn. Ze začátku se nám šlo dobře. Tatínek prošlapával cestičku a pes pobíhal kolem. Ale brzy se začala projevovat i únava. Celou dobu sněžilo a šlapat sněhem bylo i v předem prošlapané cestě namáhavé. Když jsme došli do lesa, byli jsme ohromeni. Stromy z dálky vypadaly šedě, jak byly zasypány sněhem. Sem tam spadla i lavina. Abychom prošli skrz háj na pole, museli jsme projít „tunelem“, který tvořily ostružiny visící přes nižší větve stromů, a klenba z větví zasypaných sněhem. Byla to krása! Pak stačilo přejít pole a les v jeho nejužší části a jsme tu. Na konci lesa nás mile překvapila olše obsypaná čížky, kteří vyzobávali ze šištiček semena. Byla to legrační skupina poskakujících a pípajících nazelenalých ptáčků. Když jsme odtrhli oči od čížků, uviděli jsme stádo srn. Chvíli jsme pozorovali, jak si vyhrabávají řepku, a pak jsme šli blíž. Naštěstí byly všechny v pořádku. Obloukem jsme se vrátili ke svým stopám, které už byly z poloviny zasněžené, a vraceli jsme se po nich domů. Ke konci už i pes šel po našich stopách. Na závěr jsme na sebe v „tunelu“ shazovali laviny. Když jsme došli domů, byli jsme všichni opravdu unavení. I když výprava byla jen pět kilometrů dlouhá, mokrá, ztěžklý sněh nás vysiloval. Jarní prázdniny se mi moc líbily a už se těším na další.

Klára Maňurová, 5. třída

☞ Hádanky 8. třídy ☞

Co je těžší: kilo železa nebo kilo peří?

(není to stejné, zkus si pustit kilo železa na nohu)

Jaký je rozdíl mezi sobcem a závistivcem?

(sobec se stará jen o sebe, závistivec i o druhé)

Jaký je rozdíl mezi slovy slyšet a vyslyšet?

(slyšet lze ušima, vyslyšet duší)

Co se skrývá za pojmem žakovská knížka?

(kniha přání a stížností na žáky)

Co to znamená, když se řekne tajemství?

(nejrychleji rozšířená informace)

Co dělají ryby v našich řekách?

(učí se chemii)

Kdo je na světě nejrychlejší malíř?

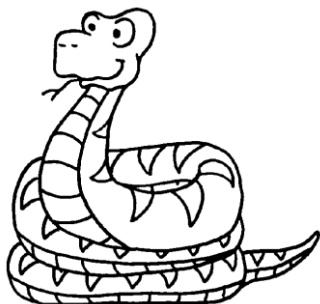
(přece zrcadlo)

HRÁTKY S NĚMČINOU

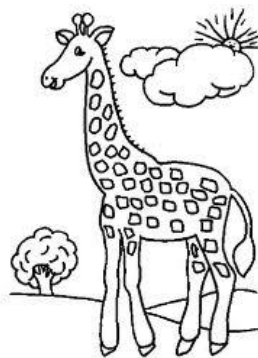
Doplň názvy zvířat a vyhledej je v osmisměrce:

(v osmisměrce jsou zvířata bez členů)

die Tiere = zvířata	
žirafa	die
orel	der
velbloud	
slon	
had	
hroch	
žralok	
nosorožec	
opice	
velryba	

S	C	H	L	A	N	G	E	Q	G
G	R	E	L	E	F	A	N	T	D
I	H	K	F	Q	H	X	Y	R	G
R	N	A	U	J	I	C	E	R	L
A	A	M	I	V	I	F	F	P	V
F	S	E	Q	F	P	V	E	A	C
F	H	L	L	L	I	P	A	F	W
E	O	U	I	P	W	S	N	F	B
P	R	N	L	K	A	L	C	E	R
N	N	D	A	D	L	E	R	H	K

Mgr. J. Dočkalová

Církevní základní škola v Kroměříži – březen 2013

www.czs-km.cz   info@czs-km.cz

číslo darovacího účtu: 1480739369/0800